14/09/2026

Η εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στην Κηφισιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Η εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού εορτάσθηκε για ακόμη μία χρονιά στην Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας.

Την παραμονή της εορτής, ήτοι το απόγευμα της Κυριακής 13 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλος χοροστάτησε στον Μέγα Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Τιμίου Σταυρού της Ενορίας Αγίας Τριάδος Νέας Κηφισιάς, πλησίον του Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς “Οι Άγιοι Ανάργυροι”, στις όχθες του Κηφισού ποταμού, συμπαραστατούμενος υπό του Ιεροκήρυκος της Μητροπόλεώς μας Πανοσ. Αρχιμ. π. Νικάνορος Καραγιάννη,

ιερέων και διακόνων της Μητροπόλεως.

Κατόπιν, πραγματοποιήθηκε η Ιερά Λιτάνευση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού εντός του προαυλίου χώρου του Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς “Οι Άγιοι Ανάργυροι”, κατά την οποία πραγματοποίθηκε δέηση υπέρ αναρρώσεως των νοσηλευομένων και ενισχύσεως του ιατρικού, νοσηλευτικού και τεχνικού προσωπικού, ενώ παράλληλα δόθηκε η ευκαιρία στους παρισταμένους να προσκυνήσουν τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό. Στο πέρας της Ιερά Λιτάνευσης τελέσθηκε η Αρτοκλασία και εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε το θείο κήρυγμα υπό του Ιεροκήρυκος της Μητροπόλεως Πανοσ. Αρχιμ. π. Νικάνορος Καραγιάννη.

Στο κήρυγμά του ο π. Νικάνωρ αναφέρθηκε στον Σταυρό ως βασικό στοιχείο της χριστιανικής ζωής. Οι δοκιμασίες, οι ασθένειες, οι θλίψεις και οι δυσκολίες που

αντιμετωπίζει ο άνθρωπος αποτελούν μορφές σταυρού, τις οποίες ο χριστιανός καλείται να υπομένει χωρίς γογγυσμό και διαμαρτυρία. Η άρνηση ή η συνεχής διαμαρτυρία απέναντι στον σταυρό της ζωής αποτελεί ουσιαστικά άρνησή του.

Το σύγχρονο πνεύμα του ευδαιμονισμού και του ατομισμού επιδιώκει μια ζωή χωρίς πόνο και θυσία. Όμως το Ευαγγέλιο παρουσιάζει διαφορετικό δρόμο. Σύμφωνα με την πατερική παράδοση, ο Σταυρός είναι ο τόπος όπου φανερώνεται η κένωση και η αγάπη του Θεού, καθώς ο Χριστός κατεβαίνει μέχρι τον άνθρωπο για να τον σώσει.

Παράλληλα, υπάρχουν και οι εκούσιοι σταυροί, δηλαδή οι θυσίες που ο άνθρωπος επιλέγει ελεύθερα για χάρη της αγάπης. Είναι η θυσία του προσωπικού συμφέροντος, η παραίτηση από την απαίτηση να δικαιωνόμαστε πάντοτε και η αποδοχή πραγμάτων που θεωρούμε δικαιώματά μας. Τέτοια θυσία μπορεί να διαφυλάξει οικογένειες, φιλίες και ανθρώπινες σχέσεις.

Ο αληθινός χριστιανός δεν είναι εκείνος που αναζητά πάντοτε την εύκολη λύση, αλλά εκείνος που αγαπά ακόμη και τους εχθρούς του, όπως ο Χριστός αγάπησε και σταυρώθηκε όχι μόνο για όσους Τον αγαπούσαν αλλά και για όσους Τον μισούσαν. Οι Άγιοι μπόρεσαν να σηκώσουν τους σταυρούς τους επειδή ο Χριστός τους σήκωνε μαζί τους.

Τελικά, η κορυφή της χριστιανικής ζωής είναι η αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο, ακόμη και πάνω από τον ίδιο μας τον εαυτό. Ο Σταυρός δεν αποτελεί αυτοσκοπό ούτε μορφή μαζοχισμού· είναι ο δρόμος της θυσιαστικής αγάπης που οδηγεί στην αγιότητα και τελικά στην Ανάσταση.

Κατέληξε στην προτροπή να μη γογγύζουμε μπροστά στους σταυρούς που επιτρέπει ο Θεός στη ζωή μας, αλλά να προσπαθούμε να ανακαλύψουμε το νόημά τους. Χωρίς τον Σταυρό δεν υπάρχει Ανάσταση, γι’ αυτό ο χριστιανός καλείται να τον αποδέχεται με πίστη, υπομονή και αγάπη.

Παρέστησαν η Αντιπεριφερειάρχης Βόρειου Τομέα Αθηνών κ. Μαργαρίτα Βάρσου, Αντιδήμαρχοι και Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Κηφισιάς και ο διοικητής του Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς “Οι Άγιοι Ανάργυροι” κ. Θεόδωρος Τσουρούλας.

Την κυριώνυμο ημέρα, Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος κ. Κύριλλος** χοροστάτησε στον Όρθρο και ιερούργησε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό

Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Δημητρίου Πολιούχου Κηφισιάς, συνεπικουρούμενος υπό του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Μητροπόλεως Κηφισίας Αιδεσ. Πρωτ. π. Χρίστου Κυριακοπούλου, των εφημερίων του Ναού και των διακόνων του.

Προ της Απολύσεως ετελέσθη η "Ύψωσις του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού", και κατόπιν ο Σεβασμιώτατος κήρυξε το θείο λόγο, αναφερόμενος μεταξύ άλλων στο ιστορικό πλαίσιο της σημερινής μεγάλης Δεσποτικής εορτής, ευχόμενος πάντοτε οι χριστιανοί να αντιλαμβάνονται και να θέτουν τον Σταυρό στη ζωή τους ως "Θεού δύναμις και Θεού σοφία".

